

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Filipa Dienstbiera a Štěpána Výborného v právní věci žalobce: **L. Q. P.**, zastoupený Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem, sídlem Lidická 960/81, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2024, č. j. OAM-588/ZA-ZA15-HA15-2024, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2025, č. j. 22 Az 18/2024-29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, žalobcovu žádost o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodnou. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce požádal o mezinárodní ochranu pouze z ekonomických důvodů.

[2] Při pohovoru žalobce uvedl, že z Vietnamu vycestoval v roce 2019 do Rumunska za prací. V roce 2020 následně nelegálně přicestoval do České republiky v kabině nákladního vozidla. Jako důvod podání žádosti žalobce uvedl, že by chtěl na území České republiky legalizovat svůj pobyt a legálně zde pracovat. Dále uvedl, že si na cestu do Evropy vypůjčil prostředky od banky a dalších osob, přičemž se obává návratu do země původu kvůli dluhům, které nesplácí, neboť nemá finanční prostředky na jejich zaplacení.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji rozsudkem označeným v záhlaví zamítl. K žalobním námitkám krajský soud uvedl, že pohovor se žalobcem byl žalovaným veden směrem k důsledkům žalobcových ekonomických obtíží, kterým by čelil v souvislosti s dluhy v případě návratu do země původu. Krajský soud se rovněž vypořádal s žalobcem odkazovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu, která dle jeho názoru na daný případ nedopadá. Dle krajského soudu

žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral dostatek informací a podkladů pro rozhodnutí a přihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo. Z informací poskytnutých žalobcem jednoznačně vyplynulo, že žádost o mezinárodní ochranu opíral pouze o ekonomické důvody. Krajský soud se tak ztotožnil se závěrem žalovaného, že v případě žalobce neexistuje azylově relevantní riziko pronásledování či vážné újmy.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku z toho důvodu, že se v něm krajský soud nevypořádal s uplatněnou žalobní námitkou týkající se nepřezkoumatelnosti vydaného rozhodnutí žalovaného. Tu stěžovatel spatřuje v tom, že žalovaný sice v odůvodnění vydaného správního rozhodnutí uvedl ve výčtu podkladů pro rozhodnutí zprávu s informacemi o zemi původu („*Vietnam – Informace OAMP, 4. 6. 2024*“ – *Bezpečnostní a politická situace v zemi, vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav: červen 2024*), z rozhodnutí však není dle stěžovatele patrné, k jakým konkrétním závěrům žalovaný na základě této zprávy dospěl a z jakých konkrétních úvah ve svých závěrech vycházel. Požadavek na to, aby z rozhodnutí žalovaného bylo patrné, k jakým závěrům na základě odkazované zprávy s informacemi o zemi původu dospěl, není dle stěžovatele samoučelný, neboť má vliv na to, jakým způsobem s ním měl být veden pohovor a kam měly směřovat dotazy žalovaného (zda pro stěžovatele mohou věřitelé představovat původce pronásledování a zda se stěžovatel mohl domoci účinné ochrany u vnitrostátních orgánů). Dle stěžovatele krajský soud na tento žalobní bod nereagoval a v odůvodnění rozsudku se s ním nevypořádal, a proto je v této části nepřezkoumatelný i napadený rozsudek krajského soudu.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na obsah jím vydaného rozhodnutí a obsah napadeného rozsudku krajského soudu. Žalovaný měl za to, že se zabýval všemi relevantními skutečnostmi, jimiž žalobce odůvodnil podanou žádost o mezinárodní ochranu, a že rozhodnutí o žádosti a napadený rozsudek byly vydány v souladu se zákonem.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Podle § 104a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), Nejvyšší správní soud odmítne pro nepřijatelnost kasační stížnost ve věci, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, jestliže svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[7] Kritéria přijatelnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vymezil již v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS. Kasační stížnost je přijatelná v případech, k nimž se judikatura doposud nevyjádřila, v nichž existuje judikatura rozporná (nejednotná), nebo je potřeba učinit judikaturní odklon. Dále je kasační stížnost přijatelná rovněž v případech zásadního pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[8] Pokud jde o stěžovatelem uplatněnou námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku, z judikatury Nejvyššího správního soudu obecně vyplývá, že nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy stěžovatele o tom, jak podrobně by měl být

pokračování

rozsudek odůvodněn, ale objektivní překážkou znemožňující jeho věcný přezkum (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24, nebo ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017-35). S uvedeným kasačním důvodem je nutno zacházet obezřetně, neboť zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost oddaluje věcné řešení sporu, což je v rozporu se zájmy účastníků i s veřejným zájmem na hospodárnosti řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25). Nejvyšší správní soud pouze stručně odkazuje na judikaturu, která se blíže věnuje tomu, jaké konkrétní vady tento kasační důvod naplňují (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 31. 1. 2008, č. j. 4 Azs 94/2007-107, ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-76, nebo usnesení rozšířeného senátu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). V daném případě napadený rozsudek požadavkům uvedené judikatury dostál. Z odůvodnění rozsudku vyplývá, jak soud uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, jak je posoudil a k jakým závěrům na jejich základě dospěl (k hodnocení podkladů pro rozhodnutí, včetně stěžovatelem odkazované zprávy o zemi původu, viz body 11 až 13 napadeného rozsudku).

[9] Namítanou nepřezkoumatelností není zatíženo ani rozhodnutí žalovaného. Rovněž z jeho odůvodnění je v souladu s požadavky judikatury patrné, z jakého skutkového stavu žalovaný vycházel, jakými úvahami se řídil při hodnocení zjištěného skutkového stavu a k jakým závěrům dospěl, přičemž tyto úvahy žalovaný v odůvodnění rozhodnutí náležitě a srozumitelně vyjádřil (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 As 92/2009-65).

[10] Nejvyšší správní soud konstatuje, že je to právě žadatel o mezinárodní ochranu, kdo je primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003-41, usnesení ze dne 20. 6. 2013, č. j. 9 Azs 1/2013-38, nebo usnesení ze dne 11. 21. 2015, č. j. 5 Azs 134/2014-48). Správní orgán tak zjišťuje skutkový stav věci v rozsahu možných důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, jež vycházejí právě ze žadatelovy výpovědi poskytnuté v průběhu řízení. Žalovanému nepřisluší domýšlet právně relevantní důvody pro udělení azylu žadatelem neuplatněné a posléze k nim činit příslušná skutková zjištění (viz již zmiňovaný rozsudek č. j. 5 Azs 22/2003-41, nebo usnesení ze dne 19. 10. 2020, č. j. 4 Azs 277/2018-60). V daném případě se žalovaný při pohovoru stěžovatele dotazoval na jeho situaci a potíže v zemi původu a poskytl mu opakovaně možnost cokoli k výpovědi doplnit. Obával-li se tedy stěžovatel závažné újmy ze strany konkrétních osob v zemi původu, měl ji v řízení uvést (obdobně viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2024, č. j. 5 Azs 152/2024-31).

[11] S výše uvedeným pak souvisí též odpověď na stěžovatelovu námitku, a sice že i rozsah a obsah shromažďovaných informací o zemi původu se odvíjí od sdělení žadatele o mezinárodní ochranu (vedle již zmiňovaného usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 152/2024-31 viz též usnesení ze dne 16. 12. 2021, č. j. 3 Azs 118/2021-39, bod 11, a tam citovaná judikatura). Pokud tedy stěžovatel během správního řízení tvrdil pouze ekonomické důvody žádosti o mezinárodní ochranu a neuvedl žádné obavy ze souvisejícího nebezpečí, ač mu v tom nic nebránilo, nelze žalovanému vytýkat, že jako podklady pro rozhodnutí nepojal např. podrobné zprávy o situaci dlužníků a jejich ochraně ve Vietnamu (shodně k tomu viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2025, č. j. 5 Azs 50/2025-28, bod 15). Stěžovatel navíc ve správním řízení žádné doplnění podkladů

či jiných důležitých informací pro rozhodnutí nenavrhoval (viz protokol o seznámení s podklady pro rozhodnutí ze dne 2. 7. 2024 na č. l. 38 správního spisu); při pohovoru pouze nabídl doložení dokladů stran svého zadlužení v zemi původu, žalovanému však posléze žádné doklady nedoložil.

[12] Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud doplňuje, že opřel-li stěžovatel žádost o mezinárodní ochranu pouze o ekonomické důvody, Nejvyšší správní soud ustáleně judikuje, že ekonomické důvody samy o sobě nelze považovat za hrozbu pronásledování či vážné újmy dle zákona o azylu. Nejvyšší správní soud se ve své rozhodovací činnosti opakovaně zabýval situací vietnamských dlužníků, kteří potřebovali v České republice vydělat peníze na úhradu dluhů, přičemž někteří z nich výslovně uváděli též obavy z věřitelů a lichvářů žádajících o azyl. Nejvyšší správní soud jimi podané kasační stížnosti odmítl pro nepřijatelnost (např. usnesení ze dne 6. 1. 2022, č. j. 5 Azs 61/2020-30, ze dne 25. 9. 2023, č. j. 5 Azs 99/2023-31, ze dne 19. 10. 2023, č. j. 10 Azs 219/2023-32, ze dne 24. 7. 2024, č. j. 1 Azs 136/2024-26, ze dne 19. 2. 2024, č. j. 10 Azs 291/2023-39, ze dne 28. 3. 2024, č. j. 2 Azs 305/2023-32, nebo již zmiňovaná usnesení č. j. 5 Azs 152/2024-31 a č. j. 5 Azs 50/2025-28). Krajský soud i žalovaný postupovali v souladu s uvedenou judikaturou.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Vzhledem k tomu, že krajský soud rozhodl v souladu s ustálenou a jednotnou judikaturou a nepochybil při výkladu hmotného či procesního práva, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[14] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 7 ve spojení s § 120 s. ř. s. K odmítnutí pro nepřijatelnost dochází na základě zjednodušeného věcného posouzení případu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS), a proto je namíste rozhodnout o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS). Žalobce (stěžovatel) neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec obvyklé úřední činnosti, náhrada nákladů řízení se mu tudíž nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. srpna 2025

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu